

Pavle Gligorović

Mravi iz utičnica

Prija mi globalno zagrijavanje
i tvoja nezainteresovanost za poeziju,
za Borhesa i Česlava Miloša
i to što ne tražiš razlog da banalizuješ
svijet pripita.
I svi oni tvoji mravi koji izlaze iz utičnica
i popravljaju one nabore na suknjama,
kada se rastajemo u neubjedljiva jutra.
U nagomilanim barovima, čuči naše abortirano dijete.
April je zamijenio oktobar, racionalizujem stah.
Iza zapetljanih imenica i požutjelih venecijanera
sunčane naočare kriju stvarne odraze našeg bića.
Mamurluk je tek stari špekulant iz
trgnutog sna.
U sobama gdje pucaju vrata
odjednom, nanovo izgubljen, strijepim
da se fama oko mog Ohrida
ne povraća sa tvojim Sarajevom,
dok nehotice urezuješ
svoje potamnijelo tijelo
u meso priviđenja kao što sam ja.
Opet bih morao izgužvani dan
Pod načeti pazuh sakriti,
sve dok se ptice bluda
sigurno ne ugnijezde
među vazdušasta nepca,

tamo gdje slijepi miševi
na rasklimanim stolicama
ne daju mira mojim
mamutskim sablastima.

Naše su noći
odbjegli lednici
arhaičnih zagrljaja

za koje niko i ne treba da zna.

Feniks u kavezu

Jeftine osmijehe
zamijenili smo
utrulim zubima.
U onaj čas na budilniku
kad se mrak
povlači pred
svjetlošću,
vijugave
opsjene kajanja
obavijaju
vapaje
zarobljenog Ja
u nesvjesnom.
Kaveze nam
drmaju
iluzije
neprolaznosti...

Feniks se rađa
u pepelu.

Denuncijanti nestaju...

Djeci novog doba (Daždevnjak u bestiarijumu)

Bertoltu Brehtu

Vi ćete se roditi,
to je neminovno.
Upoznaćete na putu
mnoge nesretne ljude,
koji su izgledali srećno
na slikama.
Neće ti ljudi
biti ništa posebno,
samo će kriti
svoj mrak

malo vještije
od sebe,
od drugih.
od vas.
Ne nasijedajte.
Vidjećete njihove
objede,
duginu garderobu,
nekontrolisana pijanstva
i egzibicionizam,
kako grle svoju
vještačku sreću
i slijepo pokoravanje
svim trenutnim modama,
kao pušačka pluća
svjež vazduh.
I ništa vam neće biti jasno.
Vidjećete vaše roditelje
kako idu okolo
i upiru telefonom
kao sumanuti,
kako putuju,
prežderavaju se,
vrše nuždu
i nikad im nije dosta.
I pitaćete se - u čemu je smisao?
Nema smisla.
Nikad ga nije ni bilo.
Osim, ako ga sami ne izmislite.
Reći će vam da je Selindžer
poludio od pisanja.
Da, onaj ludi umjetnik,
možda baš tim riječima
i to je istina.
Samo što je Selindžer imao razlog da poludi,
dok oni zaista, ne mogu da polude.
Mase to nikad nisu mogle da razumiju.
Vidjećete ljude trenutka i koristoljublja,
koji će obesmišljavati svaki umjetnički skok,
u mutnom, koji ne ide uz dlaku društva.
Vidjećete to isto društvo, religiju, blud...
Upoznaćete ateizam, politiku i odsustvo stida.
Činiće milion i jednu stvar u ime Boga,
opornutizma, beznađa i gladi.
Gašiće plamen u vama -

vodom za koju i oni znaju da je beskorisna.
Čitava jedna generacija hoda zemljom
stvorena od izrabljivanja
i zatvora koji nose u sebi.
Generacija koja avetinjski lišava sebe
svega nematerijalnog,
a to je tako neko napravio, da bi ih izglednjivao.
Potrošačke korpe prepune i prenatrpane,
da zaborave na sebe

Vi ćete se roditi,
To je neminovno.
Samo, pazite
kakve kompromise pravite sa masama.
Pazite,
da ne ostanete bez razloga
da poludite.

Jer biti normalan kao oni,
gutati valijume i novčanice...

To ne želite da postanete.